

на сръбцѣ, и като разби всички-тѣ чети на Арнаути-тѣ и Бошняци-тѣ, допрѣ като хала чакъ до Новый-Пазаръ. Тукъ заиска той да ся съедини съ Черногорцы-тѣ, пакъ да отцѣпятъ Боснѣжъ отъ Цариградъ. Нѣ въ сѣщо-то врѣмя дойде му известие, че му ся с'карали двама-та на Моравѣжъ намѣстени войводи, Петъръ Добринецъ и Милое Петровичъ, чрезъ кое-то псказали слабостъ-тѣ си на Турцы-тѣ и турили Сърбиѣжъ отъ онаѣжъ странѣжъ въ крайнѣжъ опасностъ.

И като чу още че пострадали при Каменицѣжъ Сърби-тѣ, побърза за назадъ като хала за да избави отечество-то си, безъ да е придобилъ нѣкоѣжъ ползѣжъ отъ военый-тѣ си походъ, който бѣше предузель за Боснѣжъ.

Чрезъ таковы послѣшны напредованія растяше сила-та и достоинство-то на Кара Георгия чудновато бързо чщо-то съ пълно право можѣ да каже въ своѣжъ-тѣ (въ год. 1813.) на Сърби-тѣ относящѣ ся прокламаціѣжъ:

„Въ наше-то войнство имамаы за сега не по-малко отъ 130 военны топове, имамаы 7 крѣпосты (калета), кои-то сме си освоили съ наше-то юначество, имамаы и 40 пограничны шанцевы (обкопы), кои-то сме мы сами съ наши-тѣ войницы ископали.“